

ærede Medlem Hr. Rode en Tale, hvori han udtalte, at det vilde være interessant at se, hvorledes denne Mands Indsats i det politiske Liv blev, den Mand, der bar Navnet Holstein-Holsteinborg. Jeg vil antage, at efter disse Dages Forhandlinger og mest efter denne Udtalelse har Tingets Medlemmer lært Adelsmanden Hr. Bent Holstein at kende.

Parkov: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen stillede et Spøgsmaal til mig, og jeg skal forsøge at besvare det. Jeg udtalte før, at de tilforordnede i Militærkommissionen havde givet Tilslutning til det af Regeringen — først af Venstre — i Kommissionen forelagte Forslag med Hensyn til den tekniske og organisatoriske Side af Sagen, men at de tillige havde udtalt, at Forslaget ikke bød tilstrækkelige Styrker. Denne Indvending er der søgt raadet Bod paa i videst mulig Udstrækning ved de Ændringer, som Regeringsforslaget er undergaaet, og ved det Indhold, som Forslaget nu har. Der er, som bekendt, ikke fra Ministeriet sket nogen Henvendelse til militære Myndigheder med Anmodning om, at de skulde udtale sig om Regeringsforslaget, komme med deres Indvendinger, Tilslutning, Bemærkninger eller noget af den Art. Disse militære Myndigheder har paa eget Initiativ rettet Henvendelser til Ministeriet og har i disse Henvendelser, saa vidt jeg kan forstaa — jeg kender ikke Henvendelserne, i den Henseende har det ærede Medlem fuldstændig Ret — fremsat Ønsker om visse Udvidelser, visse Forbedringer, større Anskaffelser af den ene eller den anden Art. Paa samme Maade, som der ved Regeringsforslaget er taget Hensyn til de af de militære tilforordnede i Kommissionen fremsatte Ønsker, er der ogsaa fra Ministeriets Side, og ved Hjælp af de tilforordnede, ved de Forandringer, der er foregaaet i Regeringsforslaget, indtil det har faaet den nuværende Skikkelse, taget videst mulige Hensyn til de Ønsker, som er fremsat fra militære Myndigheder, idet man naturligvis har maattet afveje disse forskellige Ønsker mod hinanden og fra Ministeriets Side har maattet skønne, hvilke der var berettigede, hvilke der ikke kunde tages Hensyn til, og hvilke der kunde imødekommes, alt under Hensyn til den økonomiske Ramme, indenfor hvilken man maatte bevæge sig. Under disse Omstændigheder, og da det var ganske klart, at de Medlemmer indenfor Hærlovsudvalget, som ønskede disse Oplysninger, ikke i mindste

Maade vilde tage Hensyn til de Ønsker, der blev fremsat, hvilket for øvrigt ogsaa ganske tydeligt blev udtalt af de paagældende Medlemmer, fandt vi ikke Anledning til at kræve disse paa eget Initiativ fra de paagældende Myndigheder til Ministeriet indsendte Henvendelser.

P. Munch: Den højtærede Statsminister udtalte, at det efter hans Mening ikke var nogen Svækkelse af Regeringen, at den kun kunde presse Militærforliget igennem med nogle ganske faa Stemmers Flertal ved at anvende alle de stærke Midler, Regeringen har maattet anvende derfor; og som Grund for den Betragtning, at det ikke skulde være en Svækkelse, henviste den højtærede Statsminister til Fortiden og navnlig til 1909. Den højtærede Statsminister kender de danske politiske Forligs Historie til Bunds. Jeg beder den højtærede Minister i sin Erin, dring genkalde Rækken af Militærforlig og han vil da være paa det rene med, at efter hvert af disse Militærforlig fulgte en Sprængning og et Nederlag for de politiske Partier, der i Fællesskab havde ført dem igennem. I 1894 skal jeg kun minde om, at et saadant Forlig, som den højtærede Statsminister tog fremragende Del i, blev Grundlaget for Valget i 1895 og Skabelsen af en helt ny Majoritet. Den højtærede Statsminister talte om et Ministeriums Styrke efter et saadant Forlig, henpegede paa 1909. Det Ministerium, som den højtærede Statsminister den Gang var Medlem af, og som gennemførte Forliget den Gang, varede en Maaned, efter at Forliget var gennemført.

I øvrigt var det en ganske ejendommeligt Tale, den højtærede Statsminister nu traadte frem med her ved denne Forhandlings Slutning. Det havde maaske været naturligare og nyttigere for hele denne Forhandling, om denne Tale havde dannet en Art Indledning til Forhandlingerne. Den formedes i væsentlig Grad som en Art Paakaldelse af det konservative Folkeparti, om nu dog endelig at være fornøftigt, at være god og ikke volde for megen Vanskelighed for Ministeriet i denne Stilling. Men der fremkom i den enkelte Udtalelser, som jeg tror, der er Grund til at lægge Mærke til. Den højtærede Statsminister udtalte, at medens han i 1909 forudsaa de kommende Krigsbegivenheder, saa mente han, at nu var der ikke i overskuelig Tid Fare for krigeriske Forviklinger af blot nogenlunde tilsvarende farlig Karakter for Danmark. Paa Baggrund af